

Arrest

nr. 285 765 van 7 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. WORONOFF
Roodebeeklaan 44
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 november 2022 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. WORONOFF en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, wordt bij beslissing van 26 november 2013 de vluchtelingenstatus toegekend.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) gaat op 24 oktober 2022 over tot het nemen van een beslissing waarbij de vluchtelingenstatus wordt opgeheven. Dit is de thans bestreden beslissing, die aangetekend aan verzoeker wordt verstuurd op 25 oktober 2022, en die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Derven en bent u Albanees staatsburger. Uw schoonfamilie zat verwickeld in een bloedvete met een familie die net als uw schoonfamilie G. als familienaam heeft. De bloedvete culmineerde in 2005 toen A., K. en D.G., uw schoonbroers, O. en E.G. vermoordden, nadat eerder uw schoonbroer P. door de tegenpartij was gedood. Hun vaders, F. en S.G., wensen sindsdien bloedwraak. In de daaropvolgende jaren weken verschillende leden van uw (schoon)familie naar België uit. Velen onder hen verzochten hier om internationale bescherming. Aan hen werd de vluchtelingenstatus toegekend, omdat aan de door jullie geschetste bloedvete geloof werd gehecht en omdat op basis van de toen voorhanden zijnde COI aangenomen werd dat er voor jullie onvoldoende beschermingsmogelijkheden waren. Zo werd aan uw schoonbroer A.G. (O.V. x.xxx.xxx), die op 4 juni 2007 om internationale bescherming verzocht, op 16 oktober 2007 de vluchtelingenstatus toegekend. Zijn neef D.G. (O.V. x.xxx.xxx), zoon van A.s vermoorde broer P.G., verzocht op 18 februari 2008 om internationale bescherming. Aan hem werd op 4 juli 2008 de vluchtelingenstatus toegekend. Aan D.s neef L.G. (O.V. x.xxx.xxx), zoon van A.s broer J. G., die op 24 januari 2008 om internationale bescherming verzocht, werd eveneens op 4 juli 2008 de vluchtelingenstatus toegekend. G.G. (O.V. x.xxx.xxx), zoon van de voor moord veroordeelde K. G., T.G. (O.V. x.xxx.xxx), broer van D.G., en L.G. (O.V. x.xxx.xxx), broer van L.G., verzochten op 20 januari 2011 om internationale bescherming. Aan hen werd op 23 augustus 2011 de vluchtelingenstatus toegekend. Op 22 juni 2011 verzocht Li.G. (O.V. x.xxx.xxx), echtgenote van de voor moord veroordeelde D. en moeder van de minderjarige L. en R., om internationale bescherming. Aan haar werd op 23 mei 2012 de vluchtelingenstatus toegekend. Op 29 augustus 2011 verzocht de broer van D. en T., F.G. (O.V. x.xxx.xxx), om internationale bescherming. Op 30 september 2011 werd hem de vluchtelingenstatus toegekend. Op 3 januari 2012 verzocht V.G. (O.V. x.xxx.xxx), echtgenote van de voor moord veroordeelde A., om internationale bescherming. Aan haar werd op 14 februari 2012 de vluchtelingenstatus toegekend. Aan D.s en T.s zussen B.G. (O.V. x.xxx.xxx) en E.G. (O.V. x.xxx.xxx), die op 2 augustus 2012 om internationale bescherming verzochten, werd op 27 augustus 2012 de vluchtelingenstatus toegekend, net zoals aan A.s zus K.P. (O.V. x.xxx.xxx) en haar zoon E.P. (O.V. x.xxx.xxx), die op 2 juli 2012 om internationale bescherming hadden verzocht. Aan hun zus A. G. (O.V. x.xxx.xxx), die op 20 september 2012 voor het eerst om internationale bescherming verzocht, en aan haar enige kind dat ze toen had, S.A., werd uiteindelijk na haar derde verzoek dat op 1 april 2016 ingediend werd op 27 oktober 2016 de vluchtelingenstatus toegekend. Uw echtgenote G.D. (O.V. x.xxx.xxx), zus van A., P., A., K. en D., verzocht samen met uw dochter A.D. (O.V. x.xxx.xxx) op 26 september 2012 om internationale bescherming en verwerfde de vluchtelingenstatus op 30 oktober 2012. Op 31 oktober 2013 verzocht u om internationale bescherming. U werd op 26 november 2013 de vluchtelingenstatus toegekend. Uw dochter A.D. (O.V. x.xxx.xxx) verzocht op 10 september 2014 om internationale bescherming die ze op 2 oktober 2014 kreeg. Haar minderjarige dochter, A.J. (O.V. x.xxx.xxx), verzocht op 21 januari 2016, om internationale bescherming. Ze verkreeg de vluchtelingenstatus op 7 oktober 2016. A.'s echtgenoot, B.J. (O.V. x.xxx.xxx), verzocht op 26 juli 2016 om internationale bescherming. Hem werd op 29 september 2016 de vluchtelingenstatus toegekend. Aan de minderjarige kinderen van A., A. en E.I. (O.V. x.xxx.xxx), werd respectievelijk op 30 januari 2018 en op 21 augustus 2019 op basis van hun familieband met hun moeder de vluchtelingenstatus toegekend. Aan de minderjarige kinderen van A., M. en A.A. (O.V. x.xxx.xxx), werd respectievelijk op 27 maart 2019 en op 31 mei 2021 op basis van hun familieband met hun moeder de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 19 november 2020 ontving het Commissariaat-generaal voor G.G. een brief van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht wordt om na zijn definitieve veroordeling in België op 22 juni 2020 door het Luikse Hof van Beroep – hij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar voor ‘menace par gestes ou emblèmes d’un attentat contre les personnes ou les propriétés, punissable d’une peine criminelle; tentative d’assassinat; détention et port d’armes à feu sans autorisation’ – de mogelijkheid van intrekking van zijn vluchtelingenstatus te evalueren op basis van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Gezien jullie asielverzoek gebaseerd was op integraal dezelfde motieven als G.s motieven, werd besloten om de geldigheid van de vluchtelingenstatus van alle leden van de familie G. die nog geen Belg geworden zijn, onder wie u, te onderzoeken. Daarom werd aan u een vragenlijst opgestuurd waarbij u uitgenodigd werd om schriftelijk de redenen mee te delen waarom u meent dat uw status behouden moet blijven, gelet op de fundamenteel duurzaam gewijzigde situatie in Albanië. In uw antwoord liet u weten dat de bloedvete waarin u ten tijde van uw asielverzoek verwickeld was nog steeds bestaat en dat er nog steeds in Albanië voor potentiële slachtoffers van bloedwraak geen afdoende bescherming is.

B. Motivering

Op basis van de elementen in het administratieve dossier kan worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, de redenen die geleid hebben tot uw erkenning als vluchteling opgehouden hebben te bestaan en u niet langer kan weigeren de bescherming in te roepen van het land waarvan u de nationaliteit bezit.

Artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een vreemdeling ophoudt vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Volgens artikel 1 C (5) houdt een persoon op vluchteling te zijn indien de omstandigheden in verband waarmee hij als vluchteling werd erkend hebben opgehouden te bestaan en hij niet langer kan weigeren zich onder de bescherming te stellen van het land van nationaliteit. Bij toepassing van artikel 1 C (5) van het Verdrag van Genève, bepaalt artikel 55/3 dat dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 26 november 2013 als vluchteling erkend werd omdat uw vluchtrelaas aannemelijk werd geacht en omdat op basis van de toenmalig beschikbare informatie werd geoordeeld dat er voor potentiële slachtoffers van bloedwraak in Albanië onvoldoende bescherming was.

Er dient op basis van de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal, te worden vastgesteld dat wat u betreft de status van vluchteling dient te worden opgeheven op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet en dit omdat de omstandigheden op grond waarvan u de status van vluchteling werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is.

Er dient immers opgemerkt te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal steunde op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenote Gjyste. Haar vluchtelingenstatus werd evenwel opgeheven. Haar opheffingsbeslissing luidt als volgt:

“Er dient op basis van de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal te worden vastgesteld dat wat u betreft de status van vluchteling dient te worden opgeheven op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet en dit omdat de omstandigheden op grond waarvan u de status van vluchteling werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is.

Uit niets blijkt immers dat jullie, indien jullie anno 2022 problemen met de familie G., de tegenpartij, zouden ondervinden, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Gevraagd waarom jullie anno 2022 bij problemen met de tegenpartij geen beroep zouden kunnen doen op de politie, antwoordden u en uw familieleden in jullie schriftelijke reactie op de ‘mogelijkheid schriftelijk redenen behoud status mee te delen’ die naar jullie werd gestuurd dat de politie zelf onderworpen is aan het gewoonterecht van de kanun en dat dus niemand in een bloedvete bescherming kan bieden, ook een politieagent, van welke functie ook, niet, omdat degene die een doelwit van bloedwraak helpt zelf ook riskeert betrokken te geraken in een bloedvete. Bovendien blijven er, ondanks de evolutie in wetgeving, bloedwraakmoorden gepleegd worden – jullie verwezen in dit verband naar een bloedwraakmoord verschenen in de pers –, waaruit jullie afleiden dat de geboden bescherming niet effectiever is dan in het verleden: tot enkele jaren geleden merkten verschillende internationale rapporten op dat de Albanese autoriteiten onmachtig waren inzake de bloedwraakproblematiek en volgens jullie is het niet in enkele jaren tijd dat dit veranderd kan worden. Dit is overigens ook het geval voor huiselijk geweld tegen vrouwen: de staat probeert inspanningen te doen om slachtoffers te beschermen, maar ondanks deze inspanningen blijven veel vrouwen vermoord worden. Tot slot is bescherming in bloedvetes sowieso quasi onmogelijk af te dwingen: aangezien jullie tegenpartij, een grote clan, vastberaden is om zich te wreken, zouden jullie 24 uur op 24 bewaakt moeten worden, hetgeen, gelet op de beperkte middelen van de Albanese politiediensten, praktisch onmogelijk is. Overigens is Albanië een klein land en de bevoegdheden van de politieagenten zijn territoriaal bepaald waardoor bescherming over het hele Albanese territorium uitgesloten is. Uw echtgenoot Mark Doda merkte volledigheidshalve nog op dat hij vroeger van 1992 tot 2004 politieagent was waardoor hij, gelet op zijn contacten binnen het politiekorps, beter dan wie ook kan weten dat de autoriteiten vroeger en ook nu onmachtig zijn om voldoende bescherming aan bloedwraakslachtoffers te verlenen (antwoord op ‘mogelijkheid schriftelijk redenen behoud status mee te delen’, vraag 1). Jullie reflecties over het actueel functioneren van de Albanese politie en over jullie actuele beschermingsmogelijkheden in Albanië overtuigen evenwel geenszins. Geen enkele politiedienst ter wereld kan er, betreffende de door u aangehaalde (bloedwraak)moorden die in Albanië gepleegd worden, geïllustreerd door een krantenknipsel over een zeventienjarige jongen die zijn buurman doodschoot, immers in slagen om alle

moorden of elke vorm van misdaad op zijn territorium te voorkomen. In dit verband moet erop gewezen worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. De aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. Dat de politie jullie niet voortdurend persoonlijk zou kunnen beschermen, betekent op zich niet dat afdoende bescherming niet voorhanden zou zijn. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat jullie 24 uur op 24 uur overal in Albanië een agent voor jullie lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die jullie belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Daar waar ten tijde van de behandeling van uw asielerzoek nog geoordeeld kon worden dat de Albanese politiediensten in bloedwraakzaken niet altijd adequaat optraden, is dit anno 2022 niet langer het geval. In dit verband blijkt immers, in tegenstelling tot jullie algemene, niet concreet onderbouwde beweringen – de problematiek van huiselijk geweld houdt geen verband met de bloedwraakproblematiek en Mark Doda kan in deze bezwaarlijk als een objectieve bron worden beschouwd – uit de geactualiseerde informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/_rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de **COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/ worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar, hetgeen ook de dader van de in het door jullie vermelde krantenartikel over een recente bloedwraakmoord riskeert (antwoord op 'mogelijkheid schriftelijk redenen behoud status mee te delen', vraag 1). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-

shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen ook in het kader van bloedvetes de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op de hierboven beschreven actuele beschermingsmogelijkheden in Albanië blijkt uit niets dat jullie bij eventuele veiligheidsproblemen anno 2022 geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een terugkeer naar Albanië voor jullie sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot blijkt uit niets dat, in tegenstelling tot jullie beweringen hierover, jullie vendettaproblematiek anno 2022 nog steeds actueel zou zijn. Gevraagd om te vermelden welke concrete indicaties jullie hebben om te besluiten dat de bloedvete waarin jullie bij jullie vertrek uit Albanië verwickeld waren nog steeds bestaat, antwoordden jullie weliswaar dat de vendetta nog steeds actueel is en dat de enige reden waarom niemand van jullie clan sinds de dubbele moord van 2005 gedood is, ondanks de vastberadenheid van de tegenpartij om zich te wreken – het gevaar kan, gezien de tegenpartij talrijk is, van alle kanten komen en ook huurmoordenaars kunnen worden ingeschakeld –, is dat niemand van jullie clan zich nog in Albanië bevindt. Bovendien wezen jullie erop dat een clan niet zonder eerverlies zijn bloedwraakintentie kan opgeven en dat enkel wanneer de tegenpartij openlijk aanvaardt om af te zien van wraak zouden jullie naar Albanië kunnen terugkeren (antwoord op ‘mogelijkheid schriftelijk redenen behoud status mee te delen’, vraag 2). Dit hebben jullie evenwel niet aannemelijk gemaakt. Er kan immers gewezen worden op de houding van vele leden van uw familie, i.e. de familie G., op sociale media die alles behalve discreet zijn over hun verblijfplaats(en), onder meer in België. M.G., echtgenote van J. G., geeft op haar facebookaccount gewoon weer dat ze in het ‘Brussels Hoofdstedelijk Gewest’ woont. T.G. (O.V. x.xxx.xxx)

zegt op facebook openlijk als zelfstandige te werken bij de bar 'E.' en in Bütgenbach te wonen. Op zijn instagrampagina geeft hij zelfs zijn adres en zijn telefoonnummer prijs. Uit de facebookaccount van D.G. (O.V. x.xxx.xxx), T.s broer, blijkt dat hij in Bütgenbach als zelfstandige werkt bij "F. & M.". Een eenvoudige search op Google laat toe het exacte adres van zijn winkel te achterhalen. T.s en D.s broer F. G. (O.V. 6.867.027) laat dan weer op facebook weten in Antwerpen te wonen en hun zus A. (O.V. x.xxx.xxx), die geboren werd op 11 maart 1991 en die haar facebookaccount onder de naam 'A.S.' onderhoudt – haar zoon heet S. en op 11 maart 2021 postte ze dat ze dertig werd –, checkte op 30 januari 2018 samen met haar nicht A.J. (O.V. 7.939.910) (uw dochter), die haar facebookaccount onder de naam 'A.J.J.' onderhoudt, waarbij er naar haar zoon J. wordt verwezen, in het zwembad van Eupen in. A. en haar echtgenoot B.J. (O.V. 7.939.910) zijn overigens erg actief op sociale media. Zo checken ze meermaals in in de Oostkantons, onder meer in Eupen en Bütgenbach. Ook E. G. checkt in Eupen in. Verschillende leden van de familie G. deelden voorts informatie op facebook over de deelname van R.G. (O.V. x.xxx.xxx) (zoon van L.G. (O.V. x.xxx.xxx)), die op facebook bekend staat als 'R.D.' – D. is de naam van zijn vader, die, zoals hierboven aangehaald, voor moord werd veroordeeld – aan een internationale modellenwedstrijd waarbij de gegevens over het evenement, met name datum en plaats, worden gedeeld. Ook L.G. (O.V. 6.210.688), zoon van J.G. die broer was van P.G., maakt zijn link met België openlijk kenbaar en uit zijn facebookposts blijkt zelfs dat hij minstens twee keer naar Albanië is teruggekeerd. Op 5 juli 2021 checkte hij in in het Y.Hotel te Vlora en in januari 2021 was hij in Tirana en op restaurant in Laç, vlakbij Derven, de thuishaven van jullie familie. Nochtans verklaarden jullie, zoals aangehaald, dat Albanië een klein land is waar het risico om mensen gelinkt aan de tegenpartij tegen te komen volgens jullie 'zeer groot' is (antwoord op 'mogelijkheid schriftelijk redenen behoud status mee te delen', vraag 1). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen waarbij meerdere leden van de familie G. duidelijk geen moeite doen om hun verblijfplaats in België, en meer bepaald in de Oostkantons, een gemeenschap van niet meer dan 100000 inwoners, te verbergen, waarbij sommige G.'s zelfs zo ver gaan om hun werkadres of hun deelname aan openbare evenementen openlijk te communiceren, kan niet anders dan besloten worden dat jullie het mensen die één of meerdere G.'s wensen te lokaliseren, bijv. om wraak te nemen, niet moeilijk maken. Nochtans blijkt uit de door jullie gegeven antwoorden dat jullie er zich van bewust zijn dat bloedwraak ook in het buitenland, dus niet alleen in Albanië, kan genomen worden (antwoord op 'mogelijkheid schriftelijk redenen behoud status mee te delen', vraag 1) en dat het gevaar van alle kanten kan komen, ook van door de tegenpartij betaalde huurmoordenaars (antwoord op 'mogelijkheid schriftelijk redenen behoud status mee te delen', vraag 2). Jullie bijzonder onvoorzichtige houding op voor iedereen toegankelijke sociale media is hiermee niet in overeenstemming te brengen. Gelet hierop en gelet op de reizen naar Albanië van minstens één lid van jullie familie, kan dan ook niet aangenomen worden dat de door jullie beweerde vendetta nog steeds actueel zou zijn.

In verband met de door jullie aangehaalde integratie in België (antwoord op 'mogelijkheid schriftelijk redenen behoud status mee te delen', vraag 5) kan nog opgemerkt worden dat dit een motief is dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van mogelijke opleidingskansen in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico is voorgaand motief niet relevant.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kom ik tot het besluit dat uw vluchtelingenstatus dient opgeheven te worden op grond van de fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in uw land van nationaliteit waardoor bescherming niet langer nodig is. U haalt evenmin dwingende redenen voortvloeiende uit vroegere vervolging, aan om te weigeren deze bescherming in te roepen. U haalde ook geen overtuigende elementen aan die erop wijzen dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit heden in gevaar zijn bij een terugkeer naar Albanië.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd."

Derhalve kan ten aanzien van u anno 2022 evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dient ook uw vluchtelingenstatus te worden opgeheven.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus opgeheven.

(...)”

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kunnen worden ingediend “*door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling*”. Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij zijn beroep indien hij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt en het onwettig bevinden van de aangevochten beslissing hem een direct en persoonlijk voordeel verschaft, hoe miniem ook. Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat het desgevallend inwilligen van het beroep hem een concreet voordeel oplevert (RvS 5 juli 2016, nr. 235.343).

2.2. Luidens artikel 49, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet wordt de erkende vluchteling na afloop van een periode van vijf jaar, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag, tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk toegelaten.

Naar luid van artikel 49, § 3, van de Vreemdelingenwet kan de minister of zijn gemachtigde, nadat de vluchtelingenstatus werd opgeheven, een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling en hem verwijderen overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

Artikel 11, § 3, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, na de opheffing van de internationale beschermingsstatus overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/5, de minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van deze status tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk werd toegelaten, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten. De parlementaire werkzaamheden verduidelijken de draagwijdte van deze bepaling als volgt:

“In geval van opheffing van de internationale beschermingsstatus op basis van de artikelen 55/3 of 55/5 van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde enkel tijdens het beperkt verblijf van de vreemdeling (dus tijdens de eerste 5 jaar verblijf, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag) overgaan tot beëindiging van het verblijf en hem een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven. De rechtsbasis is terug te vinden in het nieuw artikel 11, § 3, eerste lid, 1°, van de wet. Eenmaal deze vreemdelingen als begunstigden van internationale bescherming reeds waren toegelaten tot een verblijf van onbeperkte duur of tot een meer duurzaam verblijf (vestiging of status van langdurig ingezetene), voorziet de wet geen specifieke rechtsgrond om hun verblijf te beëindigen na de opheffing van de internationale beschermingsstatus. Het verblijf kan dan enkel worden beëindigd overeenkomstig de artikelen 20 en 21 van de wet” (Parl. St. Kamer, 2015-2016, nr. 54-1730/001, 6).

2.3. Gelet op het gegeven dat aan verzoeker, blijkens het niet-betwiste feitenrelaas, de stukken in het administratief dossier en hetgeen gesteld wordt in het verzoekschrift, reeds in 2013 de vluchtelingenstatus werd verleend, beschikte verzoeker op het ogenblik van de bestreden opheffingsbeslissing, op 24 oktober 2022, overeenkomstig artikel 49, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet, over een recht op onbeperkt verblijf in België. Verzoeker valt bijgevolg onder het toepassingsgebied van artikel 21 van de Vreemdelingenwet, luidens hetwelk de minister of zijn gemachtigde een einde kan maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten en hem het bevel geven om het grondgebied te verlaten, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

2.4. Vermits verzoeker thans is toegelaten tot een verblijf van onbeperkte duur en dit recht op verblijf enkel kan worden beëindigd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, werden partijen ter terechtzitting uitgenodigd standpunt in te nemen over het belang van verzoeker bij de huidige vordering. Verzoekers advocaat stelt ter terechtzitting dat er nog steeds belang is aangezien de situatie op grond waarvan de vluchtelingenstatus werd verleend nog steeds van toepassing is en er een historisch belang is dat de vluchtelingenstatus behouden blijft. De vertegenwoordigster van de verwerende partij betoogt dat er geen belang meer is bij de huidige vordering, gelet op het feit dat verzoeker werd toegelaten tot een onbeperkt verblijf in het Rijk. Gelet op voorgaande overwegingen, wordt het standpunt van verzoekers advocaat niet bijgetreden en past het om het standpunt van de commissaris-generaal in acht te nemen.

2.5. Verzoeker brengt geen enkel concreet argument bij waaruit kan blijken dat de opheffing van de vluchtelingenstatus *in casu* en *hic et nunc* aanleiding geeft tot een beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten, zoals bedoeld in artikel 11, § 3, van de Vreemdelingenwet. Dit is enkel mogelijk om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, waarbij de minister of zijn gemachtigde later op deze gronden al dan niet een einde zou kunnen maken aan het verblijf. Dit betreft duidelijk een hypothetisch en niet actueel nadeel.

2.6. Het beroep is derhalve onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang en moet worden verworpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS